

WAALSE ARTS VERDACHT VAN TIEN MOORDEN

‘Hij heeft het lijden van mensen verzacht. Dat is alles’

Een 63-jarige arts verbonden aan het ziekenhuis CHR in Hoei wordt verdacht van tien moorden op patiënten die stierven onder palliatieve sedatie.

‘Geen registratie, geen juridisch kader’

Lees verder onderaan

BRUSSEL | In september 2018 werd geriater Denis D. ontslagen door het regionale ziekenhuis CHR in Hoei. De officiële reden: hij had de interne procedures over de levensbeëindiging niet nageleefd. Volgens de regels van het ziekenhuis moeten daarvoor altijd twee artsen hun goedkeuring geven, maar Denis D. had alleen gehandeld. In één weekend had de arts aan vier patiënten palliatieve sedatie toegediend. Drie mensen waren vlak daarna gestorven.

Het ziekenhuis maakte zijn beslissing over aan het parket van Luik, dat een onderzoeksrechter aanstelde. Eind vorig jaar werd D. in verdenking gesteld van nog vijf andere verdachte overlijdens in het CHR. Het zou van hem, als hij veroordeeld wordt, 's lands grootste seriemoordenaar maken.

Volgens een reconstructie die *Le Soir* publiceerde, gaat het om palliatieve patiënten tussen 85 en 95 jaar, die stierven in 2017 en 2018 nadat ze palliatieve sedatie toegediend hadden gekregen. Dat is – anders dan euthanasie – een pijnbehandeling. Het doel van palliatieve sedatie is om het lijden van een patiënt te verzachten door in de laatste levensdagen bewustzijnsverlagende geneesmiddelen toe te dienen die de patiënt in een gecontroleerde coma brengen.

Verschil met euthanasie

Palliatieve sedatie wordt niet beschouwd als actieve levensbeëindiging. Daar schuilt het verschil met de wettelijk omkaderde euthanasie, waar het leven wel actief wordt beëindigd op vraag van de patiënt en met inspraak van minstens twee artsen.

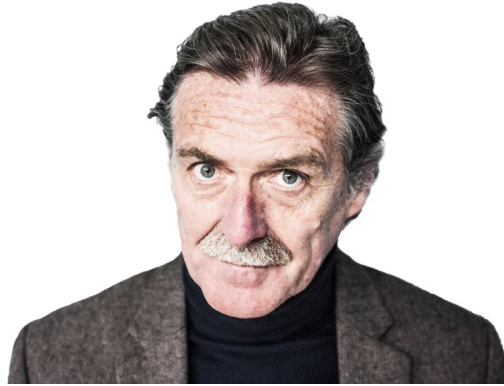
In de negen dossiers had niemand van de familieleden zich tot nu burgerlijke partij gesteld. De kinderen van een tiende persoon – een 76-jarige vrouw die in juni 2017 overleed – deden dat wel, onthulde *Le Soir* maandag. De nabestaanden zijn ervan overtuigd dat de palliatieve sedatie niet diende om de pijn te verlichten, wel om een einde te maken aan het leven van hun moeder. Als dat zo is, gaat het wel degelijk om euthanasie en hadden de wettelijke procedures gevolgd moeten worden.

‘Gebeurt dit op initiatief van een arts, dan is er sprake van een ongeoorloofde handeling’, aldus een artikel over palliatieve sedatie op de website Leif (het Levens einde Informatieforum).

Volgens zijn advocaten is Denis D. geen moordenaar, maar is de arts hoogstens onzorgvuldig geweest met de strenge deontologische regels van het ziekenhuis. De verdediging houdt vol dat een meningsverschil met een religieus orthodoxe verpleegster aan de basis van de zaak ligt. ‘De vrouw heeft een radicaal andere visie op lijden dan onze cliënt’, zeggen Maxime Töller en Renaud Molders-Pierre. ‘Voor haar hoort het lijden bij de dood, zoals Christus aan het kruis. De discussie is geëscaleerd en de ziekenhuisdirectie heeft daarop een strengere procedure ingesteld voor het levenseinde. Daarin staat onder meer dat er in het weekend geen palliatieve sedatie mag worden toegepast.’

De advocaten benadrukken dat D. als arts dicht bij zijn patiënten staat. ‘De man is zo gepassioneerd dat hij aan zijn patiënten zelfs zijn gsm-nummer geeft, zodat ze hem te allen tijde kunnen contacteren. Hij heeft het lijden van mensen verzacht. Dat is alles.’ (elb)

De nabestaanden zijn ervan overtuigd dat de palliatieve sedatie niet diende om de pijn te verlichten, wel om een einde te maken aan het leven van hun moeder

<p> fdb</p>

© fdb

‘Geen registratie, geen juridisch kader’

‘Palliatieve sedatie komt vier keer meer voor dan euthanasie’, zegt VUB-professor **Wim Distelmans** (foto), voorzitter van de euthanasiecommissie. ‘In 90 procent van de gevallen is het een arts die over de palliatieve sedatie beslist. Toch is er geen registratie, noch een juridisch kader.’

Lang niet alle artsen zijn vragende partij voor zo’n wettelijk kader en meer controle. ‘Nochtans is het zowel voor de patiënt als voor de arts belangrijk. Als er een klacht komt, moet de arts kunnen bewijzen dat het om pijnbestrijding ging. Dat is niet evident. In Vlaanderen ben ik op dit moment als expert geraadpleegd in drie dossiers waar artsen verdacht worden van levensbeëindigend handelen, terwijl het volgens hen ging om palliatieve sedatie.’ Meer details wil de VUB-professor niet kwijt, alleen dat het gaat om dossiers in de onderzoeksfase. *(elb)*

ELINE BERGMANS

Eline Bergmans is redactrice binnenland bij De Standaard.

Meer artikels van Eline Bergmans › (<https://www.standaard.be/auteur/eline-bergmans>)

standaard.be/extra/static/checc